

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 4Co/2/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3813215478
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 02. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Oľga Lichnerová
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2014:3813215478.1

Rozhodnutie

Krajský súd v Trenčíne v právnej veci navrhovateľa: M. podnik C., a.s., IČO: XX XXX XXX, so sídlom v C., X. 1, zastúpeného JUDr. N. E., advokátom Advokátskej kancelárie G.-E. & S., C., H.. A. C. X-CX, C. proti odporcovi: A. X., trvale bytom F. Z. XX, S., t.č. na neznámom mieste, zastúpeného opatrovníčkou Oľgou Briatkovou, súdnou tajomníčkou Okresného súdu Prievidza, o zaplatenie 50,50 Eur s príslušenstvom, o odvolaní navrhovateľa proti uzneseniu Okresného súdu Prievidza zo dňa 20. novembra 2013, č.k. 13C/152/2013-28, takto

rozhodol:

Odvolací súd rozsudok súdu prvého stupňa v napadnutej časti vo výroku o náhrade trov konania potvrdzuje.

Odporcovi náhradu trov odvolacieho konania nepriznáva.

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom súd prvého stupňa uložil odporcovi povinnosť zaplatiť navrhovateľovi sumu 50,50 Eur a náhradu trov konania v sume 40 Eur na účet právneho zástupcu navrhovateľa, a to všetko do 3 dní od právoplatnosti rozsudku. V odôvodnení napadnutého rozsudku súd prvého stupňa uviedol, že navrhovateľ sa návrhom podaným proti odporcovi domáhal zaplatenia sumy 50,50 Eur z dôvodu, že odporca dňa 11.06.2011 cestoval dopravným prostriedkom v C. na linke MHD č. XX bez platného cestovného lístka. Vzhľadom na uvedené sa navrhovateľ domáha v zmysle čl. 6 Prepravného poriadku Z. v C. a čl. 5 Tarify MHD v C. zaplatenia cestovného v sume 0,50 Eur a úhrady v sume 50 Eur. Odporca dlžnú sumu vo výške 50,50 Eur navrhovateľovi nezaplatil a nereagoval ani na písomnú upomienku zo dňa 18.07.2011. Okresný súd Prievidza platobným rozkazom zo dňa 07.08.2013 č. k. 15Ro/278/2013-8 uložil odporcovi, aby do 15 dní odo dňa doručenia platobného rozkazu zaplatil navrhovateľovi sumu 50,50 Eur a na účet právneho zástupcu navrhovateľa nahradil trovy právneho zastúpenia v sume 58,58 Eur a ostatné trovy konania v sume 16,50 Eur, alebo aby v tej istej lehote podal odpor na tomto súde. Keďže sa odporcovi nepodarilo doručiť platobný rozkaz do vlastných rúk, súd prvého stupňa ho uznesením zo dňa 02.10.2013 č. k. 15Ro/278/2013-20 zrušil. Vo veci rozhodol rozsudkom, ktorý verejne vyhlásil podľa § 156 ods. 1 O.s.p. dňa 20.11.2013 bez nariadenia pojednávania podľa § 115a ods. 2 O.s.p.. Právne poukázal na § 11 ods. 1 písm. d/ a § 14 ods. 2 zákona č. 168/1996 Z.z. o cestnej doprave. Dospel k záveru, že návrh navrhovateľa bol podaný dôvodne. Z hlásenia o porušení tarifných a prepravných podmienok mal za preukázané, že odporca pri ceste dopravným prostriedkom navrhovateľa nemal pri kontrole platný cestovný lístok. Keďže sa odporca ako cestujúci nepreukázal revízorovi platným cestovným lístkom, vznikla mu povinnosť zaplatiť cestovné a sankčnú úhradu na mieste podľa tarify alebo povinnosť poskytnúť identifikačné údaje na neskoršie vymáhanie cestovného a sankčnej úhrady v zmysle § 14 ods. 2 zákona o cestnej doprave. Pretože odporca doposiaľ žalovanú sumu neuhradil, súd rozhodol tak, že odporcu zaviazal zaplatiť navrhovateľovi sumu 50,50 Eur v lehote 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku. O trovách konania rozhodol s poukazom na § 142 ods. 1 a § 150 ods. 2 O.s.p., tak že navrhovateľovi priznal náhradu trov konania v sume 40 Eur. Navrhovateľ si uplatnil náhradu trov konania v celkovej sume 104,38 Eur, ktorá pozostáva zo zaplateného súdneho

poplatku 16,50 Eur a trov právneho zastúpenia v sume 87,88 Eur (3 úkony po 16,60 Eur + 3 x paušál po 7,81 Eur = 73,23 Eur; 20% DPH vo výške 14,65 Eur; 73,23 Eur + 14,65 Eur = 87,88 Eur). Vzhľadom k tomu, že v danej veci ide o drobný spor a trovy konania sú neprimerané voči pohľadávke (2-násobok žalovanej istiny), súd navrhovateľovi priznal náhradu trov konania v nižšej sume 40 Eur. Súd dospel k záveru, že navrhovateľovi by prislúchala odmena len za 2 úkony právnej služby (prevzatie a príprava zastupovania a za písomné podanie na súd) v celkovej výške 58,58 Eur (2 x 16,60 Eur + 2 x 7,81 Eur + 20% DPH= 58,58 Eur), pričom úkon právnej služby (pokús o zmier) nepovažuje súd za úkon, za ktorý by právnenému zástupcovi navrhovateľa prislúchala odmena, nakoľko sa nejedná o právny úkon, ktorý by mohol byť právne relevantný v súdnom konaní. V danej veci ide o drobný spor a navrhovateľom uplatnené trovy konania v sume 104,38 Eur súd považoval za neprimerané voči uplatnenej pohľadávke. Priznaná náhrada trov konania vo výške 40 Eur predstavuje plnú náhradu za zaplatený súdny poplatok v sume 16,50 Eur a zvyšok náhrady trov konania považuje súd za dostačujúci na pokrytie náhrady za poskytnuté právne služby, obmedzujúce sa na prevzatie a prípravu zastupovania i návrhu na začatie konania, nakoľko sa nejedná o zložité právne úkony. V závere rozhodnutia súd prvého stupňa konštatoval, že zo svojej činnosti má za preukázané, že sa jedná o rovnaké, opakujúce sa úkony právnej služby, v ktorých sa zväčša mení iba údaj o odporcovi, prípadne výška istiny.

Proti tomuto rozsudku, a to jeho výrokovej časti o náhrade trov konania podal v zákonnej lehote odvolanie navrhovateľ. Dôvodil tým, že súd pri svojom rozhodovaní o trovách konania nesprávne aplikoval ustanovenie § 150 ods. 2 O.s.p., rozhodol nesprávne o primeranom znížení trov konania a neodôvodnene priznal trovy konania vo výške odlišnej od trov konania, uplatnených v návrhu na začatie konania vo veci samej. Považoval za nepochybné, že predmetnú vec je možné považovať za drobný spor podľa § 200ea O.s.p., neprimeranosť trov konania v takýchto sporoch voči pohľadávke je však potrebné v jednotlivých prípadoch posudzovať individuálne. Poukázal na ustálenú súdnu prax, najmä rozhodnutia Krajského súdu Bratislava sp. zn. 7Co/32/2009, sp. zn. 7Co/64/2009, ako aj iných zmeňujúcich v obdobných prípadoch. V zmysle dôvodovej správy k z.č. 384/2008 Z.z. , ktorým bol s účinnosťou od 15.10.2008 zmenený a doplnený O.s.p. môže súd pristúpiť k zníženiu neprimeraných trov, ktoré súd voči pohľadávke v drobných veciach neprimerané. V týchto konaniach najmä trovy konania predstavujú niekoľkonásobne vyššiu sumu ako samotná pohľadávka. Vytýkal súdu, že v odôvodnení rozsudku nedostatočne odôvodnil zníženie trov konania, a to len tým, že trovy konania sú voči pohľadávke neprimerané, pričom sa nezaoberal výškou vzájomného pomeru výšky trov konania, trov právneho zastúpenia a istiny. Domnieval, sa že niekoľkonásobne vyššiu sumu je potrebné v zmysle logického výkladu dôvodovej správy k zákonu č. 384/2008 Z.z. chápať minimálne dvojnásobne vyššiu sumu ako samotná istina, čo v tejto prejednávanej veci nie je. Mal za to, že rozhodnutie súdu prvého stupňa je nepreskúmateľné pre nedostatok dôvodov, z čoho nepochybne vyplýva záver, že súd svojím postupom odňal účastníkom konania možnosť konať pred súdom. Prvostupňový súd mal o trovách konania rozhodnúť podľa § 142 ods. 1 O.s.p., ktorý vyjadruje zásadu zodpovednosti o výsledok konania a priznať navrhovateľovi ako úspešnému účastníkovi náhradu všetkých účelne uplatnených trov konania. V prejednávanej veci za účelne uplatnené trovy konania považoval zaplatenie súdneho poplatku z návrhu a minimálnu tarifnú odmenu za právne služby podľa vyhlášky Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 655/2004 Z.z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb. Poukazoval na to, že samotné úkony právnych služieb a postup advokáta pri zastupovaní je náročný a zložitý proces, vyžadujúci si i primeranú časovú náročnosť. Uviedol, že právo účastníka nechať sa zastupovať advokátom nie je v podmienkach nášho vnútroštátneho práva obmedzené ani v tzv. drobných sporoch, a neobmedzuje ho ani Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 861/2007 z 11.07.2007, ktorým sa ustanovuje Európske konanie vo veciach s nízkou hodnotou sporu a ktoré v bode 29 Preambuly deklaruje, že "neúspešná strana by mala naďalej znášať trovy." Poukázal na to, že Krajský súd v Žiline ako odvolací súd v uznesení sp. zn. 6Co/271/2009 dospel k záveru, že navrhovateľ, ktorý bol v predmetnom drobnom spore zastúpený advokátom, má ako úspešný účastník právo na náhradu (okrem vlastne účelne vynaložených trov) i trov spojených s poskytnutím právnych služieb, ktoré mu v označenom spore poskytol splnomocnený advokát. Vzhľadom na vyššie uvedené žiadal, aby odvolací súd zmenil rozsudok súdu prvého stupňa v časti rozhodnutia o povinnosti nahradiť trovy konania tak, že odporca je povinný zaplatiť navrhovateľovi súdny poplatok vo výške 16,50 Eur a trovy právneho zastúpenia vo výške 87,88 Eur, a to do 3 dní od právoplatnosti tohto rozhodnutia. Uplatnil si aj náhradu trov odvolacieho konania vo výške 19,33 Eur.

Opatrovníčka odporcu sa k odvolaniu navrhovateľa písomne nevyjadřila.

Krajský súd v Trenčíne ako odvolací súd preskúmal vec v napadnutom rozsahu (vo výroku o náhrade trov konania) bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 212 ods. 1, § 214 ods. 2 O.s.p.) a dospel k záveru, že odvolanie navrhovateľa nie je dôvodné.

Podľa § 200ea ods. 1 O.s.p., ak v priebehu konania dosiahne predmet konania sumu 1 000 eur, od toho okamihu ide o drobný spor.

Podľa ust. § 150 ods. 2 O.s.p., ak sú trovy konania v drobných sporoch neprimerané voči pohľadávke, môže ich súd nepriznať alebo znížiť.

Uvedené ustanovenie umožňuje súdu v osobitných prípadoch nepriznať alebo znížiť trovy konania, resp. ich náhradu. Naproti ustanoveniu § 150 ods. 1 O.s.p., ktoré pre súd dáva takúto možnosť vo výnimočných prípadoch hodných osobitného zreteľa, aplikácia ustanovenia § 150 ods. 2 O.s.p. je zákonom viazaná len na splnenie dvoch podmienok. Prvou je skutočnosť, že ide o drobný spor a druhou skutočnosť, že trovy konania, ktorých náhradu si účastník uplatňuje, sú neprimerané voči pohľadávke, ktorá je predmetom konania. Pri aplikácii ustanovenia § 150 ods. 2 O.s.p. teda nie je potrebné skúmať pomery účastníkov konania.

V danej veci bola predmetom konania pohľadávka navrhovateľa na zaplatenie istiny vo výške 50,50 Eur. Jedná sa teda o tzv. drobný spor, keď predmet konania nepresahuje výšku 1 000 Eur a nejde o vec uvedenú v § 200ea ods. 2 O.s.p. Tým je splnená jedna z dvoch podmienok pre aplikáciu ustanovenia § 150 ods. 2 O.s.p. pri rozhodovaní o náhrade trov konania. Navrhovateľ, ktorý bol vo veci samej úspešný, a ktorému by podľa § 142 ods. 1 O.s.p. patrila náhrada trov konania, si uplatnil trovy v celkovej výške 104,38 Eur, z čoho zaplatený súdny poplatok z návrhu na začatie konania predstavuje 16,50 Eur a trovy právneho zastúpenia 87,88 Eur. V pomere k predmetu konania 50,50 Eur tak celkové uplatnené trovy konania navrhovateľa predstavujú 2-násobok sumy uplatnenej pohľadávky a v tomto zmysle sa preto aj odvolaciemu súdu javia ako neprimerané. Je pritom potrebné prihliadnuť nie len na trovy právneho zastúpenia navrhovateľa v konaní, ale aj na ostatné uplatnené trovy konania navrhovateľa, teda aj trovy zaplateného súdneho poplatku. Ustanovenie § 150 ods. 2 O.s.p. nijakým spôsobom nerozlišuje medzi trovami právneho zastúpenia účastníka konania a ostatnými trovami účastníka konania a hovorí len o trovách konania ako takých. Je nepochybné, že ak by zákonodarca chcel týmto spôsobom rozlišovať trovy konania účastníka, tak by priamo stanovil, že neprimeranosť sa skúma v pomere k predmetu konania len pri trovách právneho zastúpenia účastníka. Okrem toho ustanovenia § 150 ods. 2 O.s.p., ale aj § 150 ods. 1 O.s.p. rovnako neodvodzuje možnosť zníženia, prípadne nepriznania náhrady len na trovy právneho zastúpenia účastníka, ale na trovy účastníka ako také, teda bez ohľadu na to, čím sú tvorené. Gramatický a logický výklad ustanovenia § 150 ods. 2 O.s.p. takto podľa odvolacieho súdu vedie k tomu, že neprimeranosť v pomere k predmetu konania sa skúma pri účastníkom uplatnených celkových trovách konania a rovnako tak sa aj rozhodne v rozhodnutí súdu o znížení, či nepriznaní náhrady, týka sa celých uplatnených trov konania.

V danej veci preto odvolací súd zhodne so súdom prvého stupňa dospel k záveru, že boli splnené všetky podmienky pre aplikáciu ustanovenia § 150 ods. 2 O.s.p. pri rozhodovaní o trovách konania. Miera zníženia náhrady trov konania navrhovateľa tak, ako o nej rozhodol súd prvého stupňa, sa nejaví ako neprimeraná a odvolací súd sa s ňou plne stotožňuje.

Z uvedených dôvodov odvolací súd rozsudok súdu prvého stupňa v napadnutej časti, vo výroku o náhrade trov konania ako vecne správne podľa § 219 ods. 1 O.s.p. potvrdil.

O náhrade trov odvolacieho konania rozhodol tak, že úspešnému odporcovi náhradu trov odvolacieho konania nepriznal, nakoľko si trovy konania neuplatnil (§ 224 ods. 1, § 151 ods. 1, § 142 ods. 1 O.s.p.).

Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Trenčíne jednomyseľne.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je odvolanie prípustné.